

[Alfred Jensen.]

ministeren enten overser eller ikke ønsker at være opmærksom på, at man jo gennem diskontoforhøjelsen og ved at standse beskæftigelsesforanstaltninger satte ind for at begrænse befolkningens købekraft. Det betyder faktisk, at man hæmmer aktiviteten og dermed også beskæftigelsen. Det gik den højtærede minister uden om. Jeg synes, at dette spørgsmål ikke sådan uden videre lader sig skubbe til side. Landets største fagforbund, Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund, har protesteret mod denne politik, har ønsket, at der sker en ændring på dette område og har fremført ønsket om, at nationalbanken kom direkte ind under staten for at hindre gentagelser af slag.

Ministeren berørte også spørgsmålet om forsvarsudgifterne og sagde, at det var et af de områder, der kunne spares på. Herom bliver ministeren ikke uenig med den kommunistiske gruppe. Vi har stemt imod disse udgifter, vi har ved adskillige lejligheder optrådt sammen med andre for at få besparelser gennemført her. Jeg ved ikke, hvor ministeren har sit hjerte i denne sag, men jeg ved i hvert fald, hvor hans stemme ligger: han har hver gang stemt imod de ændringsforslag, vi har stillet. Den omtale, han her gav af forsvarsudgifterne, gik jo nærmest ud på, at man måtte regne med en stigning på dette felt, og det forstår jeg godt, for det kan læses ud af de foreløbige udgiftsposter, som ministeren jo ikke tror bliver stående; han regner med, at der som følge af et forsvarsforlig vil komme yderligere udgifter. Det vil da sige, at vi kommer til at stå over for en stigende byrde på dette område.

Her forstår jeg at ministeren ikke har de store betænkeligheder. Vi mener, at man bør lytte til de røster, der er i udlandet, og også lytte til det, det ærede medlem hr. Lannung sagde om besparelser. Jeg håber, at det ærede medlem hr. Lannungs røst i finansudvalget, og hvor han ellers kommer og forhandler disse problemer, vil lyde med en styrke, der hindrer, at vi kommer til at stå over for øgede udgifter, altså udgifter ud over dem, som er nedlagt i finanslovsforslaget. Men jeg skal i øvrigt ved andre lejligheder udtale mig om disse problemer, så

jeg kan indskrænke mig til disse bemærkninger i denne omgang.

Lars P. Jensen: Jeg har kun et par bemærkninger at gøre til de andre ærede ordføreres taler i anden omgang.

Jeg vil gerne sige den højtærede finansminister tak, fordi han var villig til at forhandle om det spørgsmål, som jeg nævnte i går, om et rådighedsbeløb på de forskellige ministeriers budget, således at vi i finansudvalget kunne blive fri for de mange små sager, som i mangfoldige tilfælde kun drejer sig om ganske få hundrede eller ganske få tusinde kroner, men alligevel tager finansudvalgets tid og koster penge til trykning o. s. v. Selv om ministeren sagde, at nu kunne vi jo i finansudvalget drøfte, hvilken retningslinje vi ville følge, må det vel være rimeligt, at vi får et oplæg fra finansministeriet. Så kan vi på grundlag af dette drøfte, hvilken stilling vi vil tage.

Det ærede medlem hr. Thestrup sagde, at det ved tidligere sparegennemgange hovedsagelig havde været de ikke lovbestemte udgifter, vi havde gennemgået i finansudvalget. Det er vel også rigtigt for den første gennemgang, der blev foretaget; men under den sidste sparegennemgang under den nuværende højtærede finansminister var det jo meningen, at hvis der kunne blive enighed i finansudvalget om at spare visse beløb, ville finansministeren foreslå de nødvendige lovændringer for at få disse besparelser gennemført. Jeg kan i denne forbindelse også nævne, at det konservative folkeparti stemte imod de 50 mill. kr., som vi dengang sparede på forsvarret, og i øvrigt tror jeg nok, jeg tør sige, at det kneb noget dengang med at få — hvis jeg må bruge udtrykket — hevet de konservative sparebestræbelser frem, da vi var færdige med den gennemgang, som den højtærede finansminister havde foreslået.

De ærede medlemmer hr. Anders Andersen og hr. Thestrup har et par gange været inde på spørgsmålet om skattelettelse: hvor længe vi kunne blive ved med at lade skattebudgettet svulme op og blive større og større. Den højtærede finansminister har svaret, og jeg vil blot understrege, at for selve indkomstkatternes vedkommende